

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Wersja sandomierska

Rękopis Rosyjskiej Akademii Nauk w Sankt-Petersburgu, sygn. Ban. F 143, k. 128r–128v

Odczyt: Maciej Mikuła

Artykuł 21 [Gn. 20]

[21] Quicunque^a aliquem coram iudicio pro debito impulsaverit, si debitum coacto modo consecutus fuerit, oportet eadem die solvere et iudex in eo suam penam acquisivit. Sin autem querimonia facta fuerit super aliquem pro debito, de quo fatetur, tenetur infra II ebdomadas solvere, et si statuto tempore debtor non solverit, extunc iudex penam suam in eo acquisivit. Extunc solvere mandat ad octo dies, deinde ad tres dies, deinde die sequenti. Quociens tunc mandat debitori et adimplere neglexerit, tociens penam in eo iudex acquisivit. Si penam iudici et debitum creditori solvere contempserit, tunc fiscatur sua possessio. Per hoc conpelletur debitum creditori et iudici pena persolvere [habet]. Si autem possessione caruerit, extunc banno /k. 128v/ conpellitur, extunc bene potest comprehendti, ubi visus fuerit pro debito et pro pena. Et quicunque ipsum $\vdash$ ut ^b $\dashv$ ultra hoc tenuerit, penam iudici demeretur.

^a ozdobny inicjał Q wysokości dwóch wersów; ^b skreślone ręką autora podstawy

[hasła: dług, skarga, świadczenie, termin, dłużnik, sędzia, mulkta, kara sądowa, wierzyciel, posiadanie, kara]